రెండవ అధ్యాయం

తౌహీద్ (దేవుని ఏకత్వం) భావార్థం, దాని రకాలు

తౌహీద్ నిర్వచనం :

విశ్వసృష్టిలో, దాని నిర్వహణలో అల్లాహ్‌ను విలక్షణమైనవానిగా ఖరారు చేయటం, అన్ని రకాల ఆరాధనలను ఉపాసనలను ఆయన కొరకు ప్రత్యేకించటం, ఆయన తప్ప ఇతరత్రా ఆరాధనలను పరిత్యజించటం, అల్లాహ్‌కు గల అత్యుత్తమమైన పేర్లను, అత్యున్నతమైన గుణాలను ఆయన సొంతమని రుజువు చేయటం, అన్ని రకాల లోపాల నుండి, దోషాల నుండి ఆయన్ని పవిత్రునిగా ఖరారు చేయటం తౌహీద్ (దేవుని ఏకత్వం) అనబడుతుంది. ఈ నిర్వచనంలో దేవుని ఏకత్వం యొక్క మూడు రకాలు అంతర్లీనమై ఉన్నాయి.

1. తౌహీదె రుబూబియత్

ఇందులో క్రింద పేర్కొనబడిన అయిదు ప్రకరణాలున్నాయి –

మొదటి ప్రకరణం : తౌహీదె రుబూబియత్ భావం : ఇదొక సహజ విషయమని, బహుదైవోపాసకులు సయితం దీనిని అంగీకరిస్తారని చెప్పటం.

రెండవ ప్రకరణం : ఖుర్‌ఆన్ హదీసులలో 'రబ్' అనే వచనానికి భావార్థం. రుబూబియత్ విషయంలో మార్గవిహీన జాతుల అభిమతం. దాని ఖండన.

మూడవ ప్రకరణం : సమస్త జగతి అల్లాహ్‌కు లోబడి ఉందని చెప్పటం.

నాల్గవ ప్రకరణం : సృష్టించటంలో, జీవనోపాధిని సమకూర్చటంలో దేవుని ఏకత్వాన్ని నిరూపించటం. ఈ విషయంలో ఖుర్‌ఆన్ విధానాన్ని వివరిం చటం.

ఐదవ ప్రకరణం : తౌహీదె రుబూబియత్ – తౌహీదె ఉలూహియత్‌లు రెండూ పరస్పరం విడదీయరాని అనివార్య అంశాలని విడమరచి చెప్పటం.

https://teluguislam.net

మొదటి ప్రకరణం

తౌహీదె రుబూబియత్ భావం. బహుదైవారాధకులు సహితం దీనిని అంగీకరించారు

తౌహీద్ (దేవుని ఏకత్వం) :

తౌహీద్ అంటే భావం అల్లాహ్‌ను ప్రభువుగా, పోషకునిగా, సూత్రధారిగా అంగీకరించాలి. ఈ వ్యవహారంలో ఆయన్ని అద్వితీయునిగా నమ్మాలి. ఆరాధనలను, ఉపాసనలను ఆయనకే ప్రత్యేకించుకోవాలి. ఆయన నామాలను, గుణగణాలను (లక్షణాలను) ఆయన కొరకు నిరూపించాలి. ఈ విధంగా తౌహీద్ మూడు రకాలుగా ఉంటుంది.

ఎ) తౌహీద్ రుబూబియత్

బి) తౌహీదె ఉలూహియత్

సి) తౌహీదె అస్మా వ సిఫాత్

వీటిలో ప్రతి ఒక్క దానికీ ఓ ప్రత్యేక భావార్థం ఉంది. వీటిని విడమరచి చెప్పటం చాలా అవసరం. అప్పుడే వీటి మధ్య గల స్పష్టమైన వ్యత్యాసం అవగతమవుతుంది.

తౌహీదె రుబూబియత్ నిర్వచనం

విశ్వ సృష్టి, దాని నిర్వహణలో అల్లాహ్‌ను ఒకే ఒక్కడుగా, సాటిలేనివానిగా విశ్వసించటం. సమస్త సృష్టిరాశులను సృష్టించినవాడు ఆయన ఒక్కడేనని నిర్ద్వంద్వంగా నమ్మటం తౌహీదె రుబూబియత్ అనబడుతుంది.

ఉదాహరణకు : విశ్వప్రభువు ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (الزمر:٦٢)

"అన్ని వస్తువులనూ సృష్టించినవాడు అల్లాహ్‌యే."(అజ్‌జుమర్: 62)

మనుషులకూ, జంతుజాలానికి ఆహారాన్ని ప్రసాదించేవాడు అల్లాహ్‌యే.

﴿وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِى الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ (هود:٦)

"భూమిపై సంచరించే ప్రాణులన్నింటికీ ఆహారాన్ని (జీవనోపాధిని) సమకూర్చే బాధ్యత అల్లాహ్‌దే." (హూద్ : 6)

https://teluguislam.net

దీంతోపాటు సమస్త లోకాలకు అధిపతి అల్లాహ్‌యేనని, యావత్ జగతిలోని వ్యవహారాలన్నింటికీ ఆయనే నిర్వహణకర్త అనీ, రాజ్యాధికారాన్ని ప్రసాదించేవాడు, అధికారాన్ని లాక్కొనేవాడు కూడా ఆయనేనని గౌరవాన్ని ప్రసాదించేవాడు, పరాభవం పాల్జేసేవాడు కూడా ఆయనేనని, ఆయన సర్వ సమర్థుడని, ఆయనే జీవన్మరణాల ప్రదాత అని కూడా మనం విశ్వసించాలి.

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن
تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ☆ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن
تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (آل عمران:٢٦،٢٧)

(ఓ ముహమ్మద్!) ఈ విధంగా పలుకు: "ఓ అల్లాహ్! విశ్వ రాజ్యాధిపతీ! నీవు కోరిన వారికి రాజ్యాధికారం ఇస్తావు. నీవు కోరినవారి నుండి రాజ్యాన్ని లాక్కుంటావు. నీవు కోరిన వారికి గౌరవమొసగుతావు. నీవు కోరినవారిని పరాభవానికి గురిచేస్తావు. సమస్త మేళ్లూ నీ చేతిలోనే ఉన్నాయి. నిశ్చయంగా నీవు ప్రతి వస్తువుపైన అధికారం కలవాడవు. నువ్వే రాత్రిని పగటిలోనికి ప్రవేశింపజేస్తావు. నువ్వే పగటిని రాత్రిలోనికి జొప్పిస్తావు. నువ్వే నిర్జీవమైన వాటి నుండి జీవమున్న వాటిని తీస్తున్నావు. నువ్వే జీవమున్న వాటి నుండి నిర్జీవమైన వాటిని వెలికి తీస్తున్నావు. ఇంకా నీవు కోరినవారికి లెక్కలేనంత ఉపాధిని ఇస్తావు." (ఆలి ఇమ్రాన్ : 26, 27)

విశ్వ సామ్రాజ్యాధికారంలో, ఆయన ప్రభుత్వ నిర్వహణలో వేరొకరిని భాగస్వామిగా, సహాయకునిగా కల్పించటాన్ని పరమ పవిత్రుడైన అల్లాహ్ త్రోసిపుచ్చాడు. సృష్టించటంలో, ఉపాధిని సమకూర్చటంలో తనకు సాటి కల్పించటాన్ని కూడా ఆయన ఖండించాడు. ఈ విధంగా సెలవీయబడింది :

﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ﴾ (لقمان:١١)

"ఇదీ అల్లాహ్ సృష్టి! ఇప్పుడు ఆయన తప్ప వేరితరులు ఏం సృష్టించారో మీరు నాకు చూపించండి." (లుఖ్మాన్ : 11)

ఈ విధంగా కూడా సెలవీయబడింది :

﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ﴾ (الملك:٢١)

"ఒకవేళ ఆయన గనక తన ఉపాధిని నిలిపివేస్తే, మరి మీకు ఉపాధిని

ఇచ్చేవాడెవడో చెప్పండి!?" (అల్ ముల్క్ : 21)

ఈ విధంగా అల్లాహ్ పోషకత్వంలో, నిర్వహణలో, పరిపాలనలో సమస్త జీవరాశులపై తనకు గల తిరుగులేని అధికారాన్ని చాటిచెబుతున్నాడు. అందుకే ఇలా సెలవిచ్చాడు:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الفاتحة:١)

"ప్రశంసలు, పొగడ్తలన్నీ అల్లాహ్‌కు మాత్రమే శోభిస్తాయి. ఆయన సమస్త లోకాలకు పోషకుడు." (అల్ ఫాతిహా : 1)

వేరొకచోట ఈ విధంగా ఉపదేశించబడింది :

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الاعراف:٥٤)

"నిస్సందేహంగా అల్లాహ్‌యే మీ ప్రభువు. ఆయన ఆకాశాలను, భూమిని ఆరు రోజులలో సృష్టించాడు. ఆ తరువాత సింహాసనం (అర్ష్)పై ఆసీనుడయ్యాడు. ఆయన రాత్రిని పగటిపై కప్పివేస్తాడు. అది దానిని వెంబడిస్తూ వేగంగా వస్తుంది. ఇంకా - ఆయన సూర్యచంద్రులను, నక్షత్రాలను తన ఆజ్ఞకు కట్టుబడి ఉండేవిధంగా సృష్టించాడు. వినండి! సృష్టి ప్రక్రియ ఆయన స్వంతం. ఆజ్ఞాపన ఆయన సొత్తు. సకల లోకాల ప్రభువైన అల్లాహ్ అపారమైన శుభాలు కలవాడు." (అల్ ఆరాఫ్ : 54)

అల్లాహ్ సమస్త ప్రాణుల నైజంలో తమ ప్రభువు యొక్క పాలనను, పోషణను అంగీకరించే గుణాన్ని పొందుపరిచాడు. ఆఖరికి ఆరాధనలో అల్లాహ్‌కు భాగస్వాముల్ని కల్పించే ముష్రిక్కులు సయితం అల్లాహ్ పోషణాధికారాన్ని అంగీకరించేవారు. ఈ విషయంలో అల్లాహ్ అద్వితీయుడని ఒప్పుకునేవారు. ఉదాహరణకు : ఈ క్రింది సూక్తులలో అల్లాహ్ ఈ విధంగా సెలవిచ్చాడు :

﴿قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ☆ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ☆ قُلْ مَن بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ☆ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ﴾ (المؤمنون:٨٦،٨٩)

సప్తాకాశాలకు, మహోన్నతమయిన పీఠము (అర్ష్)నకు అధిపతి ఎవరు?" అని వారిని అడుగు. 'అల్లాహ్‌యే' అని వారు సమాధాన మిస్తారు. "మరలాంటప్పుడు మీరెందుకు భయపడరు?" అని వారిని

(నిలదీసి) అడుగు. సమస్త విషయాల సార్వభౌమత్వం ఎవరి చేతుల్లో ఉందో, శరణు ఇచ్చేవాడెవడో, ఎవరికి వ్యతిరేకంగా ఏ శరణూ లభించదో – ఆయనెవరో మీకు తెలిసి ఉంటే చెప్పండి? అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారిని అడుగు. 'అల్లాహ్‌యే కదా!?' అని వారంటారు. "మరైతే మీరు ఎటువైపు నుండి మంత్రించబడుతున్నారు?" అని వారిని ప్రశ్నించు. (అల్ మోమినూన్ : 86 – 89)

ఆదం సంతతిలోని ఏ ప్రముఖ వర్గం కూడా ఈ రకమయిన తౌహీద్‌ను (ఏకత్వాన్ని) కాదనలేదు. పైగా ఈ రకమయిన ఏకత్వాన్ని అంగీకరించే గుణం వారి అంతరాళాన్ని పెనవేసుకుని ఉంది. ఉదాహరణకు : ఈ సందర్భంగా దైవప్రవక్తలు చెప్పిన దానిని ఉదాహరిస్తూ అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ابراهيم:١٠)

"ఏమిటి, భూమ్యాకాశాల నిర్మాత అయిన అల్లాహ్‌పైనే మీకు అనుమానం ఉందా?" అని వారి ప్రవక్తలు వారితో అన్నారు.

(ఇబ్రాహీమ్ : 10)

ప్రపంచ చరిత్రలో విశ్వప్రభువు ఉనికిని తిరస్కరించిన సుప్రసిద్ధ వ్యక్తులలో అగ్రగణ్యుడు ఫిర్ఔన్. కాని వాడు సయితం తన హృదయాంతరాళాల్లో అల్లాహ్ యందు నమ్మకం కలిగి ఉండేవాడు. ఉదాహరణకు దైవప్రవక్త హజ్రత్ మూసా (అలైహిస్సలాం) అతనితో చెప్పినట్లు –

﴿لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ﴾ (الاسراء:١٠٢)

"(ఓ ఫిర్ఔన్!) గుణపాఠంతో కూడుకున్న ఈ సూచనలను భూమ్యాకాశాల ప్రభువు తప్ప మరొకరెవరూ అవతరింపజేయలేదన్న విషయం నీకూ తెలుసు." (బనీ ఇస్రాయీల్ : 102)

ఫిర్ఔన్ గురించీ, అతని జాతి వారి గురించి విశ్వ ప్రభువు ఏమన్నాడో చూడండి:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ (النمل:١٤)

"నిజానికి వారి మనసులు (సత్యాన్ని) నమ్మినప్పటికీ అన్యాయం, అహంకారంతో వారు దానిని త్రోసిపుచ్చారు." (అన్ నమ్ల్ : 14)

నేటి నాస్తికులు, కమ్యూనిస్టుల వ్యవహారమూ ఇలాంటిదే. తమ అహం కోసం వారు పైకి దేవుని ఉనికిని త్రోసిపుచ్చినప్పటికీ వారి అంతరంగంలో దైవభావన పాతుకుని ఉంది. కానవచ్చే ప్రతి వస్తువు వెనుక ఓ కర్త ఉన్నాడని, ప్రతి ప్రాణినీ సృష్టించిన సృష్టికర్త ఉన్నాడని, ప్రతి ప్రభావపూరితమైన దాని వెనుక ప్రభావం వేసే వాడొకడు

ఉండటం అనివార్యం అన్న సంగతిని వారూ ఒప్పుకుంటారు. ఈ నేపథ్యంలో దేవుడేమంటున్నాడో చూడండి –

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ☆أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَل لَّا يُوقِنُونَ﴾
(الطّور:٣٥،٣٦)

"ఏమిటీ, వీరు (పుట్టించేవాడు) ఎవరూ లేకుండానే వారంతట వారే పుట్టుకువచ్చారా? లేక వారే స్వయంగా సృష్టికర్తలా? ఏమిటి, భూమ్యాకాశాలను వాళ్ళే సృష్టించారా? అసలు వాళ్లు నమ్మేరకం కాదు." (అత్ తూర్ : 35, 36)

ఊర్ధ్వలోకం, పాతాళ లోకంలోని ఒక్కొక్క భాగంపై పరిశీలన చేసినపుడు బోధపడే దేమిటంటే ఈ విశ్వమండలంలోని ఒక్కొక్క రేణువు తనను సృష్టించిన స్వామి ఉనికిని గురించి సాక్ష్యమిస్తోంది. కనుక హేతువు పరంగానూ, స్వాభావికంగానూ సృష్టికర్తను నిరాకరించటమంటే విజ్ఞానాన్ని నిరాకరించటమే. ఆ రెండింటి మధ్య ఎలాంటి వ్యత్యాసం లేదు (ఎందుకంటే నిజ జ్ఞానం సృష్టికర్త ఉనికిని సత్యమని ధ్రువీకరిస్తుంది). నేడు కమ్యూనిజం ప్రభువు ఉనికిని నిరాకరిస్తుందంటే అది కేవలం అహంకారంతో చేసే నిరాకరణే. తన ఇగో కోసం నిజమైన భావాలు భావనలపై తనంతట తానుగా విధించుకున్న ఆంక్షల ఫలితమే ఇది. ఎవరయినా సత్యాన్ని కాదనటంలో ఈ స్థితికి చేరాడంటే అతను తన బుద్ధిని విస్మరించాడన్నమాట! తనను ఆటపట్టించే అవకాశం జనులకు కల్పించాడన్న మాట!!

రెండవ ప్రకరణం

ఖుర్‌ఆన్ హదీసులలో 'రబ్' (ప్రభువు, పోషకుడు) అనే పరిభాషకు గల భావార్థం. ఈ విషయంలో మార్గభ్రష్టతకు లోనైన జాతుల భావాలు, భావనలు.

1. ఖుర్‌ఆన్ సున్నతులలో 'రబ్' భావం

'రబ్' అనేది అసలు "رَبَّ يَرُبُّ" 'రబ్బ యరుబ్బు' అనే ధాతువు నుండి వచ్చింది. దీని అర్థం ఏదైనా దానిని పెంచి, పోషించి ఒక స్థితి నుండి పరిపక్వ స్థితికి చేర్చటం అన్నమాట! దీన్నుండే "رَبَّهُ، وَرَبًّا، وَ رِبَّبَهُ" రబ్బహు, వ రబ్బాహు, వ రబ్బబహు కూడా ఉన్నాయి. కాబట్టి 'రబ్' అనే పదం వాస్తవానికి మూలపదం. ఈ రకంగా 'అల్-రబ్' అనే పదం కేవలం అల్లాహ్‌కే వర్తిస్తుంది. ఎందుకంటే జగతిలో ఉన్న సమస్త వస్తువుల బాగోగులను ఆయన ఎరిగినవాడు. పరమార్థం తెలిసినవాడు. అల్లాహ్ యొక్క ఈ ఉపదేశంలో తెలుపబడినట్లు

"رَبِّ الْعَالَمِينَ"

"ఆయన సమస్త లోకాలకు ప్రభువు, పోషకుడు." (అల్ ఫాతిహా : 1)

﴿رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ (الشعراء:٢٦)

"ఆయన మీకూ ప్రభువే. మీ పూర్వీకులైన మీ తాతముత్తాతలకు కూడా ప్రభువే." (అష్ షుఅరా : 26)

అల్లాహ్ తప్ప వేరితరుల కొరకు 'రబ్' అనే పదం ప్రయోగించబడితే, అది గౌరవసూచకంగా మాత్రమే ప్రయోగించబడుతుందని గ్రహించాలి. ఉదాహరణకు : రబ్బిద్దార్ (ఇంటి యజమాని), రబ్బిల్ ఫర్స్ (గుర్రపు యజమాని). దైవప్రవక్త యూసుఫ్ (عليه السلام) సంఘటనను వివరిస్తున్నప్పుడు ప్రయోగించబడిన 'రబ్' పదం కూడా ఈ కోవకు చెందినదే. ఉదాహరణకు :

﴿اذْكُرْنِي عِندَ رَبِّكَ فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ﴾ (يوسف:٤٢)

"నీ చక్రవర్తి (రబ్) ముందు నా గురించి కాస్త ప్రస్తావించు." కాని చక్రవర్తి (రబ్) ముందు ప్రస్తావన తీసుకురాకుండా షైతాన్ అతన్ని మరుపునకు లోను చేశాడు." (యూసుఫ్ : 42)

https://teluguislam.net

ఈ సూరాలోనే వేరొకచోట ఇలా అనబడింది :

﴿قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ﴾ (يوسف:٥٠)

"నువ్వు నీ రాజు (రబ్) దగ్గరకు తిరిగివెళ్ళు" అని ఆయన (యూసుఫ్) అన్నారు. (యూసుఫ్ : 50)

కారాగారంలోని తోటి ఖైదీలు కన్న కలల భావార్థాన్ని వివరిస్తూ దైవప్రవక్త యూసుఫ్ (అలైహిస్సలాం) ఇలా అంటారు :

﴿أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا﴾ (يوسف:٤١)

"మీరిద్దరిలో ఒకడు తన రాజుగారికి (రబ్‌కు) సారాయి త్రాగించేందుకు నియమించబడతాడు." (యూసుఫ్ : 41)

తప్పిపోయిన ఒంటె గురించి చెబుతూ అంతిమ దైవప్రవక్త (సఅసం) ఇలా అన్నారు:

''حَتّٰى يَجِدَهَا رَبُّهَا'' (بخاری ومسلم)

"ఎట్టకేలకు దాని యజమాని (రబ్) దానిని కనుగొన్నప్పుడు .... "

(బుఖారీ, ముస్లిం)

దీన్నిబట్టి విదితమయ్యేదేమిటంటే అల్లాహ్ కొరకు 'రబ్' (ప్రభువు, పోషకుడు, స్వామి, అధిపతి, యజమాని, నిర్వాహకుడు) అనే పదం పర్యాయపదంగా, అదనపు పదంగా కూడా ప్రయోగించబడుతుంది. పరిజ్ఞానం కొరకు కూడా ప్రయోగించబడుతుంది. అందుకే అల్లాహ్ కొరకు ''الرب'' **'అల్ రబ్'** లేదా ''رَبِّ الْعَالَمِيْنَ'' **'రబ్బిల్ ఆలమీన్'** లేదా **'రబ్బిన్నాస్'** లాంటి పదాలన్నీ సరైనవే. కాని దైవేతరుల కొరకు **'రబ్'** అనే పదం కేవలం గౌరవార్థం మాత్రమే చెప్పబడుతుంది. ఉదాహరణకు : رب الدار **రబ్బిద్దార్** (ఇంటి యజమాని), رب المنزل **రబ్బిల్ మంజిల్** (గృహ యజమాని), رب الابل **రబ్బిల్ ఇబ్లి** (ఒంటె యజమాని).

ఇక ''رَبِّ الْعَالَمِيْنَ'' **'రబ్బిల్ ఆలమీన్'** (లోకేశ్వరుడు, సకల లోకాలకు ప్రభువు) అనే పదం యొక్క అర్థం బహు విస్తృతమైనది. దీని అర్థం ఇది : అల్లాహ్ తన దాసులందరి సృష్టికర్త, యజమాని. ఆయన వారిపై తన దయానుగ్రహాలను కురిపించాడు. తన ప్రవక్తలను పంపి, తన గ్రంథాలను అవతరింపజేసి వారి జీవితాలను తీర్చిదిద్దాడు. ఇంకా ఆయన వారి ఆచరణల ప్రకారం బహుమానం ఇస్తాడు, శిక్షిస్తాడు. అల్లామా ఇబ్నుల్ ఖయ్యిమ్ (رحمه الله) ఇలా అంటున్నారు : అల్లాహ్‌లోని ఈ **రుబూబియత్** (పోషించే, సంరక్షించే) గుణం వాంఛించేదేమిటంటే ఆయన ఫలానా పని చేయమని దాసులను ఆదేశించాలి. ఫలానా పని నుండి వారించాలి. సజ్జనులకు వారి సత్కర్మల బహుమానం

వొసగాలి. దుర్జనులను వారి దుష్కర్మల మూలంగా శిక్షించాలి. (మదారిజుస్సాలికీన్)

ఇదే 'రుబూబియత్' వాస్తవికత.

2. మార్గవిహీన జాతుల దృష్టిలో 'రబ్'

అల్లాహ్ ప్రాణులన్నింటినీ సహజత్వంపైనే సృష్టించాడు. అంటే వారి నైజంలో దేవుని ఏకత్వం (తౌహీద్) అంతర్లీనమై ఉంది. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفاً فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ (الروم:٣٠)

"కనుక నీవు ఏకాగ్రతతో నీ ముఖాన్ని (అల్లాహ్) ధర్మంపై నిలుపు. అల్లాహ్ మానవులను ఏ స్వభావంపై పుట్టించాడో దానిపైనే ఉండు. అల్లాహ్ సృష్టిలో ఎలాంటి మార్పు ఉండదు." (అర్ రూమ్ : 30)

ఇంకా ఈ విధంగా సెలవిచ్చాడు :

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِن ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُواْ بَلَى شَهِدْنَا﴾ (الأعراف:١٧٢)

"నీ ప్రభువు ఆదం సంతతి వీపుల నుండి వారి సంతానాన్ని తీసి, స్వయంగా వారినే వారికి సాక్షులుగా పెట్టి, 'నేను మీ ప్రభువును కానా?' అని అడిగినపుడు, 'ఎందుకు కావు? (నువ్వే మా ప్రభువువి). ఈ విషయానికి మేమంతా సాక్షులుగా ఉన్నాం' అని వారన్నారు.

(అల్ ఆరాఫ్ : 172)

కనుక బోధపడేదేమంటే అల్లాహ్ తమ ప్రభువు అనే విషయాన్ని అంగీకరించటం, ఆయన వైపునకు మరలటం, ఆయన ధర్మం వైపు ఏకోన్ముఖులవటం సహజ విషయం. మానవ నైజం వాంఛించేది, మానవ సమాజం కాంక్షించేది ఇదే. కాగా; షిర్క్ (బహుదైవారాధన) ఓ కొత్త పోకడ. అసహజ విషయం. అది మానవ నైజంతో సమరసం చెందని వికృత చేష్ట. మహనీయ ముహమ్మద్ (ﷺ) వారేమన్నారో చూడండి :

"كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ" (بخاري:١٣٥٨، مسلم:٢٦٥٨)

"పుట్టే ప్రతి పిల్లవాడు సహజత్వం (ఇస్లాం) పైనే పుడతాడు. తరువాత అతని తల్లిదండ్రులు అతన్ని యూదునిగానో, క్రైస్తవునిగానో, మజూసీ (అగ్ని పూజారి)గానో మార్చివేస్తారు." (బుఖారీ, ముస్లిమ్ 2658)

మనిషిని అతని నైజంపైన గనక వదలిపెడితే, నిశ్చయంగా అతను ఏకదైవారాధన

వైపు మొగ్గుతాడు. దైవప్రవక్తల పిలుపుపై సకారాత్మకంగా స్పందిస్తాడు. తన మార్గదర్శనం కొరకు అవతరింపజేయబడిన గ్రంథాలను చిత్తశుద్ధితో అధ్యయనం చేస్తాడు. జగతిలో ఉన్న దైవసూచనలపై చింతన చేస్తాడు. కాని పసితనంలో అతనికి లభించిన పరిసరాలు, నాస్తిక భావాలతో కూడుకున్న శిక్షణ ఆ పిల్లవాని భావాలను పెడత్రోవ పట్టిస్తాయి. తత్ఫలితంగా మార్గభ్రష్టతకు లోనై అతను తన తల్లిదండ్రుల అడుగులకు మడుగులొత్తుతాడు.

హదీసె ఖుద్సీలో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

"خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفَاءَ، فَاجْتَالَتْهُمُ الشَّيَاطِينُ" (مسلم، مسند احمد)

"నేను నా దాసులను ఏకేశ్వరోపాసకులుగానే పుట్టించాను. కాని పైశాచిక శక్తులు వారిని పెడత్రోవ పట్టించాయి."

(ముస్లిం, ముస్నదె అహ్మద్)

అంటే అవి వారికి విగ్రహారాధనను నూరిపోశాయి. అల్లాహ్‌ను వదలి మిథ్యా దైవాలను ఆశ్రయించమని ప్రేరేపించాయి. తత్కారణంగా ప్రజలు మార్గభ్రష్టతకు గురిఅయ్యారు. విభేదాలలో పడిపోయారు. ప్రతి ఒక్కడూ తనకంటూ ఒక 'ప్రభువు'ను చేసుకుని అతని దాస్యబంధనంలో చిక్కుకుపోయాడు. ఎందుకంటే వారు నిజప్రభువుని విడనాడటం వల్ల మిథ్యా దైవాల పెత్తనం వారిపై విధించబడింది. అది వారి పాలిట ఒక పరీక్షగా పరిణమించింది. ప్రభువైన అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ (یونس:٣٢)

"ఆ అల్లాహ్‌యే మీ ప్రభువు. సత్యం తరువాత మార్గభ్రష్టత తప్ప మరేముంటుంది?" (యూనుస్ : 32)

మార్గభ్రష్టతకు ఒక హద్దూ పద్దూ ఉండదు. నిజ ప్రభువును విడనాడిన ప్రతి వ్యక్తినీ అది ఆక్టోపస్‌లా అల్లుకుపోతుంది. ఆ విషయాన్నే అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿أَأَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ☆مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا أَنزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ﴾ (یوسف:٣٩،٤٠)

"అనేకమంది విభిన్న ప్రభువులు మేలా? లేక శక్తిశాలి అయిన ఒక్క అల్లాహ్ మేలా? ఆయనను వదలి మీరు పూజిస్తున్నవి మీరూ, మీ తాతముత్తాతలూ స్వయంగా కల్పించుకున్న కొన్ని పేర్లు తప్ప మరేమీ కావు. వాటికి సంబంధించి అల్లాహ్ ఏ ప్రమాణాన్నీ అవతరింపజేయలేదు." (యూసుఫ్ : 39, 40)

జగతిలో తమ ఆరాధ్యదైవాలు కొన్ని అధికారాలు కలిగి ఉన్నాయని కొంతమంది ముష్రిక్కులు తలపోస్తున్నారు. ఆ మిథ్యా దైవాల దాస్యం చేయటంలో షైతాన్ వారితో

చెలగాటమాడాడు. వాస్తవానికి షైతాన్ ప్రతి వర్గం వారినీ వారి తెలివితేటలు, అభిరుచుల ప్రకారం ఆట ఆడిస్తాడు. ఒక వర్గాన్ని వాడు మృతుల పట్ల భక్తీ శ్రద్ధలతో పూజించటంలో కార్యనిమగ్నుల్ని చేశాడు. వారు తమ పూర్వీకులను పోలిన విగ్రహాలను, ప్రతిమలను చేసుకున్నారు – ఈ విషయంలో వారు నూహ్ జాతి వారిని అనుసరించారు. మరొక వర్గం వారు నక్షత్రాలను పోలిన విగ్రహాలను చేసుకున్నారు. ఈ విశ్వ వ్యవస్థను నడిపించటంలో తారాబలానికి ప్రముఖ పాత్ర ఉందనేది వారి విశ్వాసం. ఇందు నిమిత్తం వారు ప్రత్యేక ఆలయాలు నిర్మించారు. ధర్మకర్తలను నియమించారు.

నక్షత్ర పూజలో కూడా వారి మధ్య భేదాభిప్రాయాలున్నాయి. వారిలో కొందరు సూర్యుణ్ణి పూజిస్తారు. కొందరు చంద్రుణ్ణి సేవిస్తారు. మరికొందరు తారలను ఆరాధిస్తారు. వారు వాటికి కొన్ని ప్రత్యేకమైన పేర్లను కల్పించి, వాటి విగ్రహాలను నిర్మించుకున్నారు. ఇంకొందరు అగ్ని పూజారులుగా మారారు. కొందరు గోపూజ మొదలెట్టగా, కొందరేమో దేవతల పూజ చేయసాగారు. కొందరు చెట్టుపుట్టల పూజ ప్రారంభించగా, ఇంకొందరు రాళ్లు రప్పలను, సమాధులను పూజించ నారంభించారు. ఈ విధమైన పూజా పునస్కారాలు ఎందుకు ప్రబలిపోయాయంటే, ఆయా వస్తువులలో రుబూబియత్ (పాలించే, పోషించే, రక్షించే) ప్రత్యేకతలు ఉన్నాయని ప్రజలు నమ్మటమే.

అందుకే ఈ విగ్రహాలు కొన్ని అగోచర విషయాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాయని కొందరు తలపోశారు. అల్లామా ఇబ్నుల్ ఖయ్యిమ్ ఇలా అంటున్నారు :

"నిజానికి ఈ విగ్రహాలు ఏవో అగోచర దేవతల రూపంలో నిర్మించబడ్డాయి. విగ్రహాలు ఆ దేవీదేవతల స్థానంలో ప్రతినిధులుగా, ప్రత్యామ్నాయంగా ఉంటాయన్న ఆలోచనతోనే వారు ఈ విగ్రహాలు రూపొందించారు. లేకపోతే విజ్ఞుడైన ఏ వ్యక్తి కూడా తన స్వహస్తాలతో చెక్కిన రాతి బొమ్మను, కొయ్య బొమ్మను తన ఆరాధ్య దైవంగా నమ్మి నడుచుకోడు." (ఇఘాసతుల్ లహ్ఫాన్ : 2/220)

అలాగే ప్రాచీన కాలపు, ఆధునిక కాలపు సమాధి పూజారులు ఈ మృతులు తమ కొరకు సిఫారసు చేస్తాయని, తమ అవసరాలు తీర్చటంలో దైవ సన్నిధిలో వారధిగా ఉంటారని భావించారు. వారిలా అంటారు :

﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر:٣)

"ఈ పెద్దలు మమ్మల్ని అల్లాహ్ సాన్నిధ్యానికి చేర్చటంలో తోడ్పడతారని భావించి మాత్రమే మేము వీళ్లను ఆరాధిస్తున్నాము."

(అజ్ జుమర్ : 3)

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِندَ اللَّهِ﴾ (يونس:١٨)

"వారు అల్లాహ్‌ను వదలి తమకు నష్టాన్నిగానీ, లాభాన్నిగానీ

చేకూర్చలేని వాటిని పూజిస్తున్నారు. పైగా, 'అవి అల్లాహ్ సమక్షంలో మీకు సిఫారసు చేస్తాయ'ని అంటున్నారు." (యూనుస్ : 18)

ఇదేవిధంగా కొంతమంది అరేబియా ముష్రిక్కులు, క్రైస్తవులు కూడా తమ ఆరాధ్య దైవాలను అల్లాహ్ సంతానంగా తలపోశారు. అందుకే అరబ్బు ముష్రిక్కులు దైవదూతలను దేవుని కుమార్తెలుగా భావించి ఆరాధించారు. క్రైస్తవులు హజ్రత్ మసీహ్ – ఏసుక్రీస్తు (عليه السلام)ని దేవుని కుమారునిగా నమ్మి సేవించారు.

3. ఈ మిథ్యా భావాల ఖండన

విశ్వప్రభువు అయిన అల్లాహ్ ఈ క్రింది ఆధారాల ద్వారా ఇలాంటి మిథ్యా భావాలను, మూఢ నమ్మకాలను ఖండించాడు.

(అ) విగ్రహారాధకుల చర్యలను ఖండిస్తూ అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى ☆ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى﴾ (النجم:١٩،٢٠)

"ఏమిటి, మీరు లాతు, ఉజ్జాలను గాని చూశారా? మూడవది, చివరిది అయిన మనాతును (కూడా చూశారా?)" (అన్ నజ్మ్ : 19, 20)

ఈ సూక్తికి భావార్థంగా ఇమామ్ ఖుర్తుబీ (رحمه الله) ఇలా అన్నారు : ఏమిటి, ఆ దేవతలు ఏదన్నా లాభంగానీ, నష్టంగానీ కలిగిస్తుండగా మీరు చూశారా? ఆ కారణంగానే వారు అల్లాహ్‌కు భాగస్వాములై కూర్చున్నారా? దైవప్రవక్త (صلى الله عليه وسلم), ఆయన ప్రియసహచరులు వాటిని (ఆ విగ్రహాలను) కూల్చివేస్తున్నప్పుడు అవిగాని ప్రతిఘటించగలిగాయా?

అల్లాహ్ ఇంకా ఈ విధంగా సెలవిచ్చాడు :

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ☆ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ☆ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ☆ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ☆ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ☆ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ (الشعراء:٦٩ - ٧٤)

"వారికి ఇబ్రాహీమ్ సమాచారాన్ని కూడా చదివి వినిపించు. 'మీరెవరిని పూజిస్తున్నారు?' అని అతను తన తండ్రిని, తన జాతి వారిని నిలదీసి అడిగినపుడు, 'మేము విగ్రహాలను పూజిస్తున్నాము. సదా వారి సేవకే అంకితమై ఉన్నాము' అని వారు సమాధానమిచ్చారు. ఆయన వారిని ఇలా అడిగాడు : 'మీరు వాటిని పిలిచినప్పుడు అవి మీ పిలుపును వింటాయా? పోనీ మీకు లాభంగానీ, నష్టంగానీ కలిగిస్తాయా?' దానికి వారిలా చెప్పారు : '(అదంతా మాకు అనవసరం)

మా తాతముత్తాతలు ఈ విధంగా చేస్తూ ఉండగా మేము చూశామంతే." (అష్ షుఅరా : 69 – 74)

అంటే, ఆ విగ్రహాలు తమ మొరలను ఆలకించటంగానీ, తమకు లాభనష్టాలు చేకూర్చటంగానీ చేయలేవని వారు పరోక్షంగా ఒప్పుకున్నారు. అయితే వారు తమ తాతముత్తాతల అడుగుజాడల్లో నడుస్తూ విగ్రహారాధన చేసేవారు. అంధానుసరణకు ఆధారం మిథ్య తప్ప మరొకటి కాదు.

(ఆ) సూర్యచంద్రులను, నక్షత్రాదులను పూజించే వారి చర్యను ఖండిస్తూ అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ﴾ (الأعراف:۵۴)

"ఆయన సూర్యచంద్రులను, నక్షత్రాలను తన ఆజ్ఞకు కట్టుబడి ఉండే విధంగా సృష్టించాడు." (అల్ ఆరాఫ్ : 54)

ఇంకా ఈ విధంగా సెలవీయబడింది :

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (فصلت:۳۷)

"రేయింబవళ్ళూ, సూర్యచంద్రులు కూడా ఆయన (శక్తి) సూచనల లోనివే. మీరు సూర్యునికి గానీ, చంద్రునికి గానీ సాష్టాంగ ప్రణామం (సజ్దా) చేయకండి. నిజంగా మీరు అల్లాహ్ దాస్యం చేసేవారే అయితే వీటన్నింటినీ సృష్టించిన అల్లాహ్ ముందు సాష్టాంగపడండి." (ఫుస్సిలత్ : 37)

(ఇ) ఎవరయితే దైవదూతలను, ఏసుక్రీస్తు (عَلَيْهِ السَّلَام)ను అల్లాహ్ సంతానంగా భావించారో, ఆరాధించారో, వారి చేష్టను ఖండిస్తూ అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ﴾ (المؤمنون:۹۱)

"అల్లాహ్ ఎవరినీ కొడుకు (సంతానం)గా చేసుకోలేదు."(మోమినూన్ :91)

﴿أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ﴾ (الأنعام:۱۰۱)

"అల్లాహ్‌కు అసలు భార్యే లేనపుడు ఆయనకు సంతానం ఎలా కలుగుతుంది?" (అల్ అన్ ఆమ్ : 101)

﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ☆ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ (الاخلاص:۳،۴)

"ఆయన ఎవరినీ కనలేదు. ఆయన కూడా ఎవరికీ పుట్టినవాడు కాడు. ఆయనకు సరిసమానుడు (పోల్చదగినవాడు) ఎవడూ లేడు." (అల్ ఇఖ్లాస్ : 3, 4)

మూడవ ప్రకరణం

లోకమంతా దైవాజ్ఞకు కట్టుబడి ఉంది

ఈ జగతి అంతా – భూమ్యాకాశాలు, నక్షత్రాలు, గ్రహాలు, వృక్షజాలం, జంతు జాలం, కొండలు, నదీనదాలు, సముద్రాలు, ఎడారి ప్రదేశాలు, దైవదూతలు, జిన్నాతులు, మనుషులు – సమస్తం అల్లాహ్ ఆజ్ఞకు లోబడి ఉన్నాయి. అల్లాహ్ ఈ విధంగా సెలవిచ్చాడు:

﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعاً وَكَرْهاً﴾ (آل عمران:٨٣)

"ఆకాశాలలోనూ, భూమిలోనూ ఉన్నవారంతా – తమకు ఇష్టమున్నా లేకపోయినా – అల్లాహ్ విధేయతకు కట్టుబడి ఉన్నారు."

(ఆలి ఇమ్రాన్ : 83)

﴿بَل لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قَانِتُونَ﴾ (البقرة:١١٦)

'భూమ్యాకాశాలలో ఉన్న సమస్తమూ ఆయనదే. అవన్నీ ఆయన ఆజ్ఞకు తలఒగ్గి ఉన్నాయి." (అల్ బఖర : 116)

ఇంకా ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِن دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (النحل:٤٩)

"నిశ్చయంగా ఆకాశాలలోనూ, భూమిలోనూ ఉన్న సమస్త ప్రాణులు, దూతలు – అందరూ అల్లాహ్ సన్నిధిలో సాష్టాంగపడుతున్నారు – ఏమాత్రం అహంకారం చూపటం లేదు. (అన్ నహ్ల్ : 49)

ఈ విధంగా కూడా సెలవీయబడింది :

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ (الحج:١٨)

"ఆకాశాలలో ఉన్నవారు, భూలోకవాసులు, సూర్యచంద్రులూ, నక్షత్రాలు, పర్వతాలు, వృక్షాలు, జంతువులు, చాలామంది మనుషులు కూడా అల్లాహ్ ముందు మోకరిల్లడాన్ని నువ్వు గమనించటం లేదా?"

(అల్ హజ్జ్ : 18)

﴿وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعاً وَكَرْهاً وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ (الرعد:١٥)

https://teluguislam.net

"ఆకాశాలలోనూ, భూమిలోనూ ఉన్న సృష్టితాలన్నీ–తమకు ఇష్ట మున్నా, లేకపోయినా – అల్లాహ్‌కు సాష్టాంగపడుతున్నాయి. వాటి నీడలు సయితం ఉదయం, సాయంత్రం (ఆయనకు సజ్దా చేస్తున్నాయి)." (అర్రాద్ : 15)

ఈ విధంగా ఈ సమస్త జగతి, అందులో ఉన్నవన్నీ అల్లాహ్‌కు విధేయత కనబరుస్తు న్నాయి. అవన్నీ ఆయన సార్వభౌమత్వానికి లోబడి వ్యవహరిస్తున్నాయి. విశ్వవ్యవస్థ అంతా ఆయన తలచుకున్నట్లుగా, ఆయన ఆజ్ఞకు కట్టుబడి నడుస్తోంది. విశ్వ వ్యవస్థలోని ఏ వస్తువు కూడా దైవాజ్ఞను ఎదిరించడానికి సాహసించదు. ప్రతిదీ ఒక కట్టుదిట్టమయిన వ్యవస్థకు లోబడి తన బాధ్యతలను నిర్వర్తిస్తోంది. తన కర్తవ్యాన్ని నెరవేరుస్తోంది. వాటిలో ప్రతి ఒక్కటీ తన సృష్టికర్తను అన్ని రకాల లోపాలకు అతీతంగా – దౌర్బల్యం లేనివానిగా ఖరారు చేస్తోంది. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَـٰكِن
لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ﴾(الاسراء:۴۴)

"సప్తాకాశాలు, భూమి, వాటిలో ఉన్నవన్నీ ఆయన పవిత్రతనే కొనియాడుతున్నాయి. ఆయన స్తోత్రంతో పాటు ఆయన పవిత్రతను కొనియాడని వస్తువంటూ ఏదీ లేదు. అయితే మీరు వాటి స్తుతిని గ్రహించలేరు." (అల్ ఇస్రా : 44)

కాబట్టి ఈ సృష్టితాలన్నీ – అవి మౌనంగా ఉండేవయినా, మాట్లాడేవైనా, సజీవు లైనా, నిర్జీవులైనా – అన్నీ అల్లాహ్‌కు విధేయులై ఉన్నాయి. తిరుగులేని ఆయన ఆజ్ఞను శిరసావహిస్తూ ఉన్నాయి. అవి మనసా, వాచా, కర్మణా అల్లాహ్ పవిత్రతను కొనియాడుతూ, ఆయన్ని దోషరహితునిగా ప్రకటిస్తున్నాయి. విజ్ఞుడైన వ్యక్తి ఈ సృష్టితాలపై చింతన చేసినపుడు అతనికి స్పష్టంగా అవగతమవుతుంది : ఇవన్నీ సత్యబద్ధంగా పుట్టించబడ్డాయి. సత్యం కోసమే పుట్టించబడ్డాయి. ఇవన్నీ తమ సృష్టికర్తకు లోబడి ఉన్నాయి. అవి తమ నిర్వాహణకర్త ఆజ్ఞను జవదాటలేవు. ఆయనకు వ్యతిరేకంగా వ్యూహాన్ని రచించటంగానీ, తిరుగుబాటు చేయటంగానీ చేయలేవు – ఈ విధంగా సృష్టితాలన్నీ సహజంగానే తమ సృష్టికర్తను అంగీకరిస్తున్నాయి.

షేఖుల్ ఇస్లాం ఇబ్నె తైమియ (رحمه الله) ఇలా అంటున్నారు : "కొన్ని కారణాల దృష్ట్యా మనుషులు అల్లాహ్ ఆజ్ఞలకు తలఒగ్గి ఉన్నారు. ఆయన ఎదుట తల ఒగ్గటం, ఆత్మ సమర్పణ చేసుకోవటం తప్ప వారికి మార్గాంతరం లేదు."

- తాము అల్లాహ్‌పై ఆధారపడినవారమని, తమకు అల్లాహ్ అవసరం ఉందని వారికి తెలుసు.
- తమపై దేవుని ఏ ఇచ్ఛ, విధివ్రాత నెలకొని ఉన్నదో దాని ముందు ఎట్టి

పరిస్థితిలోనూ తలవంచక తప్పదని వారికి తెలుసు.

- కష్టాలు, విపత్కర పరిస్థితులలో అల్లాహ్‌ను మొరపెట్టుకోవటం తప్ప వారికి వేరే గత్యంతరం లేదు.

విశ్వాసి (మోమిన్) మనస్ఫూర్తిగా దైవాజ్ఞలకు తల ఒగ్గుతాడు. అలాగే అల్లాహ్ తన జాతకంలో ఏ కష్టాలు కడగండ్లను వ్రాసిపెట్టినా అతను దైవాజ్ఞానుసారం – సంతోషపూర్వకంగా – సహిస్తాడు. ఆత్మ పరిశీలన చేసుకుంటాడు. మొత్తానికి అతను సర్వకాల సర్వావస్థల్లో హృదయపూర్వకంగా అల్లాహ్ విధేయుడుగా రాణిస్తాడు. (మజ్మూఅ అల్ ఫతావా – 1/45). అలాగే ఒక అవిశ్వాసి (కాఫిర్) కూడా తన ప్రభువు యొక్క తిరుగులేని ఆజ్ఞ ముందు నిస్సహాయుడుగా ఉన్నాడు. ఈ జగతి అంతా సాష్టాంగ ప్రణామం చేస్తోంది అంటే భావం లోబడి ఉందనేదే. ప్రతి వస్తువు యొక్క సాష్టాంగ ప్రణామం (సజ్దా) దాని స్థితిని బట్టి ఉంటుంది. తన ప్రభువు పట్ల ఆత్మ సమర్పణా భావం అందులో అంతర్లీనమై ఉంటుంది. ఏ వస్తువు దేవుని పవిత్రతను కొనియాడినా అది వాస్తవికతతో కూడుకుని ఉంటుంది."

﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ (آل عمران:٨٣)

"ఆకాశాలలోనూ, భూమిలోనూ ఉన్న వారంతా – తమకు ఇష్టమున్నా లేకపోయినా అల్లాహ్ విధేయతకు కట్టుబడి ఉండగా, వీరు అల్లాహ్ ధర్మాన్ని కాకుండా మరో ధర్మాన్ని అన్వేషిస్తున్నారా? ఎట్టకేలకు వారంతా ఆయన వైపునకే మరలించబడతారు."

(ఆలి ఇమ్రాన్ : 83)

ఈ దైవసూక్తి గురించి షేఖుల్ ఇస్లాం ఇబ్నె తైమియ (رحمه الله) ఇలా వ్యాఖ్యానించారు:

నిఖిల జగతి ఇష్టమున్నా లేకున్నా – రెండు పరిస్థితుల్లోనూ తన ఆజ్ఞకు కట్టుబడి ఉందని పవిత్రుడగు అల్లాహ్ చెబుతున్నాడు. అందువల్ల సృష్టితాలన్నీ సంపూర్ణంగా ఆయనకు దాసులే. ఆయన సేవకులే. ఎవరు అవునన్నా కాదన్నా – వారంతా ఆయన ప్రణాళికకు కట్టుబడినవారే. ఏ ప్రాణీ ఆయన ఇచ్ఛను ఎదిరించి ఆయన విధించిన విధివ్రాత నుండి బయటపడటం సంభవం కాదు. ఆయన అనుజ్ఞ, ఆయన సద్బుద్ధి లేకుండా ఏదైనా నష్టం నుండి తప్పించుకునే శక్తిగాని, ఏదైనా లాభాన్ని పొందే శక్తిగానీ ఎవరికీ లేదు. ఆయన సకల లోకాలకు ప్రభువు. అధిపతి, యజమాని. వాటిపై ఆయన కోరిన విధంగా అధికారం చెలాయించగలడు. ఎందుకంటే వాటన్నింటినీ సృష్టించినవాడు ఆయనే గనక. వాటన్నింటి రూపకర్త కూడా ఆయనే. ఆయన తప్ప మిగిలినవన్నీ ఆయన పోషణలో ఉన్నవే. అవన్నీ సృష్టితాలే. అవన్నీ అవసరం గలవే. ఆధారపడి ఉన్నవే. నిస్సహాయమైనవే. అల్లాహ్ ఒక్కడే అక్కరలేనివాడు. సర్వశక్తుడు, తిరుగులేనివాడు. పుట్టించేవాడు, నిర్మాత, రూపకల్పన చేసేవాడు." (మజ్మూఅ అల్ ఫతావా : 10/20).

నాల్గవ ప్రకరణం

సృష్టికర్త ఉనికి, ఆయన ఏకత్వ నిరూపణలో దివ్య ఖుర్‌ఆన్ విధానం

సృష్టికర్త ఉనికిని, ఆయన ఏకత్వాన్ని రుజువు చేసే విషయంలో ఖుర్‌ఆన్ అనుసరించిన విధానం బుద్ధి వివేకాల కనుగుణంగా ఉంది. ఈ విషయంలో ఖుర్‌ఆన్ ప్రమాణబద్ధమైన ఆధారాలను, నిదర్శనాలను సమర్పిస్తోంది. వాటిని చూసినపుడు మానవ బుద్ధికి సంతృప్తి కలుగుతుంది. వ్యతిరేకి సయితం వీటిని అంగీకరించక తప్పని పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. వాటిలో కొన్ని నిదర్శనాలు ఇవి :

1. ప్రతి నూతన ఆవిష్కరణ వెనుక ఒక ఆవిష్కర్త ఉంటాడనేది సుస్పష్టమే

ఇదెంతో స్వాభావికమైన విషయం. ఆఖరికి పసివాళ్లు సయితం దీనిని గ్రహిస్తారు. ఒక పసిపిల్లవాణ్ణి ఎవరయినా కొడితే, తనను కొట్టిన వారిని అతను చూడలేకపోయినప్పటికీ "నన్నెవరు కొట్టారు?" అని ప్రశ్నిస్తాడు. నిన్నెవరూ కొట్టలేదమ్మా! అని అంటే అతని బుద్ధి దాన్ని అంగీకరించదు. ఎవరూ కొట్టకుండానే దెబ్బ ఎలా తగులుతుంది? అని అతని బుద్ధి నిలదీస్తుంది. ఫలానా వ్యక్తి నిన్ను కొట్టాడని అంటే, ఆ వ్యక్తిని దండించేవరకూ అతను ఏడుపు మానడు. తనను కొట్టిన వారికి దెబ్బలు పడినపుడే అతనికి ఊరట లభిస్తుంది. ఈ విషయాన్ని నిరూపించటానికి అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (الطور:٣٥)

"ఏమిటి, వీరు (పుట్టించేవాడు) ఎవడూ లేకుండానే వారంతట వారే పుట్టుకువచ్చారా? లేక స్వయంగా వారే సృష్టికర్తలా?"

(అత్ తూర్ : 35)

ఇదొక చిన్న ఉదాహరణ. తీవ్రంగా ఆలోచించకుండానే అర్థమయ్యే విషయమిది! దీనిని నిరాకరించటం అసాధ్యం. 'పుట్టించేవాడెవడూ లేకుండానే వీరు తమంతట తామే పుట్టుకువచ్చారా?' లేక వారే సృష్టికర్తలా?' – ఇవి రెండూ అసత్యాలే. కాబట్టి దీనిద్వారా స్పష్టమయ్యేదేమిటంటే వారికంటూ ఒక సృష్టికర్త ఉన్నాడు. ఆయనే వారిని ఉనికిలోకి తీసుకువచ్చాడు. ఆయనే అల్లాహ్. ఆయన తప్ప వేరొక సృష్టికర్త లేడు. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿هَٰذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ﴾ (لقمان:١١)

"ఇదీ అల్లాహ్ సృష్టి. ఇప్పుడు ఆయన తప్ప వేరితరులు ఏం సృష్టించారో మీరు నాకు చూపించండి." (లుఖ్మాన్ : 11)

﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ (الأحقاف:٤)

https://teluguislam.net

"వారు భూమండలంలో ఏ భాగాన్ని సృష్టించారో కాస్త నాకు చూపుతారా?" (అల్ అహ్ఖాఫ్ : 4)

﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ (الرعد:١٦)

పోనీ, వారి దృష్టిలో 'సృష్టి' అనేది సందేహాస్పదం కావటానికి, వారు అల్లాహ్‌కు భాగస్వాములుగా చేర్చినవారు గాని అల్లాహ్ మాదిరిగా దేన్నయినా సృష్టించారా? అని కూడా వారిని అడుగు. 'అల్లాహ్‌యే అన్నింటినీ సృష్టించినవాడు. ఆయన ఒక్కడే. ఆయన సర్వాధికుడు, తిరుగులేనివాడు' అని వారికి స్పష్టంగా చెప్పు. (అర్ రాద్ : 16)

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾ (الحج:٧٣)

"బాగా వినండి! అల్లాహ్‌ను వదలి మీరు ఎవరెవరినయితే మొరపెట్టు కుంటున్నారో, వారంతా ఏకమైనా – ఒక్క ఈగను కూడా సృష్టించ లేరు." (అల్ హజ్జ్ : 73)

﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ (النحل:٢٠)

అల్లాహ్‌ను వదలి వాళ్ళు పిలుస్తున్నవారు ఏ వస్తువునూ సృష్టించలేరు. పైగా వారు స్వయంగా సృష్టించబడినవారు." (అన్ నహ్ల్ : 20)

﴿أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (النحل:١٧)

"ఏమిటి, (సర్వాన్నీ) సృష్టించేవాడూ – ఏమీ సృష్టించలేనివాడు ఇద్దరూ ఒకటేనా? మీరు బొత్తిగా ఆలోచించరా?" (అన్ నహ్ల్ : 17)

ఇన్నిసార్లు సవాలు విసిరినప్పటికీ, 'ఇదిగో, నేను ఇది సృష్టించాన'ని ఎవరూ ముందుకు రాలేకపోయారు. కనుక దీనిని బట్టి నిర్ధారితమయిందేమిటంటే అల్లాహ్ ఒక్కడే సృష్టికర్త. ఆయనకు ఎవరూ సాటిలేరు.

2. విశ్వ వ్యవహారాల నిర్వహణ, పటిష్ఠత

ఈ విశ్వ వ్యవస్థ అంతా సాఫీగా సాగుతుందంటే, సుస్థిరంగా ఉందంటే దాని నిర్వహణకర్త, ప్రభువు, దైవం ఒక్కడవటం వల్లనే ఇది సుసాధ్యమవుతోంది. ఈ వ్యవహారంలో ఆయనకు భాగస్వాములు గానీ, ప్రత్యర్థులుగానీ ఉండివుంటే పరిస్థితి తద్భిన్నంగా ఉండేది.

విశ్వప్రభువు ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِن وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَٰهٍ إِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (المؤمنون:٩١)

"అల్లాహ్ ఎవరినీ కొడుకుగా చేసుకోలేదు. ఆయనతో పాటు ఇంకొక ఆరాధ్య దేవుడు కూడా (భాగస్వామిగా) లేదు. ఒకవేళ అలాంటిదేదైనా ఉంటే ప్రతి దేవుడు తాను సృష్టించిన సృష్టితాలను తీసుకుని వేరై పోయేవాడు." (అల్ మోమినూన్ : 91)

నిజ దైవం అయినవాడు సృష్టికర్తతో పాటు, కార్యనిర్వాహకుడై ఉండాలి. ఒకవేళ విశ్వ సార్వభౌమత్వంలో అల్లాహ్‌తో పాటు వేరొక దేవుడు కూడా భాగస్వామిగా ఉండి ఉంటే సృష్టి ప్రక్రియలో, దాని నిర్వహణలో అతని ప్రమేయం కూడా ఉండేది. అట్టి పరిస్థితిలో అతను తనతో పాటు మరో దేవుని భాగస్వామ్యాన్ని ఇష్టపడేవాడు కాదు. పైగా అతనితో ఘర్షణ పడి, అతనిని ఓడించి సమస్త సార్వభౌమత్వంపై, దైవత్వంపై తన గుత్తాధిపత్యం చెలాయించేందుకు యత్నించేవాడు. ఒకవేళ ఇదంతా చేయగలిగే శక్తి తన వద్ద లేదనుకుంటే ప్రత్యర్థితో విభేదించి సామ్రాజ్యంలోని తన భాగాన్ని తీసుకుని వేరే కూటమి పెట్టేవాడు. (ప్రపంచ రాజ్యాలలో జరిగేది కూడా ఇదే కదా!) అట్టి పరిస్థితిలో విశ్వ వ్యవస్థలో విభజన అనివార్యమయ్యేది. కాబట్టి క్రింద పేర్కొనబడిన మూడు విషయాలలో ఏదో ఒకటి సంభవించటం తప్పనిసరి.

1. వారిలో ఒకడు మరొకడిని ఓడించి తానే సమస్త రాజ్యాధికారానికి అధిపతి అయిపోతాడు.
2. లేదా వారిలో ప్రతి ఒక్కడూ తన రాజ్యభాగాన్ని, తన సృష్టితాలను తీసుకుని వేరైపోయేవాడు. అదే గనక జరిగితే రాజరికం, సృష్టితాలు విభజితం అయిపోయేవి.
3. లేదా వారిరువురూ వేరొకరి అధికారానికి లోబడి వ్యవహరించేవారు. అట్టి పరిస్థితిలో అతనే వారిపై సిసలయిన దైవం అవుతాడు. మిగిలిన వారంతా ఆ దైవానికి దాసులుగా ఉంటారు.

ఈ మూడవ పరిస్థితే నిజమయింది. ఎందుకంటే విశ్వంలో ఎలాంటి విభజనగానీ, చిందరవందర స్థితిగానీ లేదు. దాని వ్యూహ రచయిత, నిర్వాహకుడు ఒకే ఒక్కడని ఈ విషయం రుజువు చేస్తోంది. ఆయనకు ప్రతిద్వంది అంటూ ఎవడూ లేదు. దాని యజమాని ఒక్కడే. ఆయనకు భాగస్వామిగానీ, సమ ఉజ్జీగాని ఎవడూ లేదు.

3. సృష్టితాలను వారి బాధ్యతల నెరవేర్పుకై కట్టుబడి ఉండేలా చేయటం

ఈ జగతిలో తన బాధ్యతా నిర్వహణను ఎదిరించే ప్రాణులేవీ లేవు. ఫిరౌన్ వేసిన ప్రశ్నకు సమాధానంగా దైవప్రవక్త మూసా (عليه السلام) ఇదే ఆధారాన్ని సమర్పించాడు :

﴿قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ﴾ (طه:٤٩)

"ఇంతకీ మీరిద్దరి ప్రభువు ఎవడయ్యా ఓ మూసా?" అని (ఫిరౌన్) అడిగాడు. (తాహా : 49)

హజ్రత్ మూసా (అలైహిస్సలాం) అతని ప్రశ్నకు సమాధానమిస్తూ ఇలా అన్నారు:

﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِىٓ أَعۡطَىٰ كُلَّ شَىۡءٍ خَلۡقَهُۥ ثُمَّ هَدَىٰ﴾ (طه:٥٠)

"ప్రతి వస్తువుకూ దాని ప్రత్యేక రూపురేఖలను ఇచ్చి, తర్వాత దానికి మార్గం చూపినవాడే మా ప్రభువు." (తాహా : 50)

అంటే, మా ప్రభువు ప్రాణులన్నింటినీ సృష్టించాడు. ప్రతి ప్రాణినీ సముచితమైన రీతిలో పుట్టించాడు. వాటిని తగువిధంగా తీర్చిదిద్దాడు. వాటికి అనువైన రూపురేఖలను ప్రసాదించాడు. వాటి అవసరాలను బట్టి పరిమాణాన్ని ఇచ్చాడు. పిదప అవి పుట్టించబడిన లక్ష్యం కొరకు మార్గదర్శకత్వం వహించాడు. ఈ మార్గదర్శకత్వం దైవం తరపున జరిగినది. ఈ సంపూర్ణ మార్గదర్శకత్వాన్ని వివిధ రకాల ప్రాణులలో వీక్షించవచ్చు. కనుక ప్రతి జీవి తాను దేనికోసం పుట్టించబడిందో దాని ప్రాప్తికై సాధన చేయటాన్ని మనం గమనించవచ్చు – అది లాభార్జన విషయంలోగాని, నష్టాల నుండి బయటపడటంలో గాని. ఆఖరికి అల్లాహ్ జంతువులకు సయితం ఈ చైతన్యాన్ని ప్రసాదించాడు. అవి నిత్యం తమకు లాభం చేకూర్చే పనులు చేస్తాయి. నష్టాల నుండి తమను కాపాడుకుంటూ ఉంటాయి. ఇదేవిధంగా అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿الَّذِىٓ أَحۡسَنَ كُلَّ شَىۡءٍ خَلَقَهُۥ﴾ (السجدة:٧)

"ఆయన ఏ వస్తువును చేసినా చాలా చక్కగా చేశాడు."

(అస్ సజ్‌దహ్ : 7)

ఆయన సృష్టి అపురూపమైనది. ఆయన జీవులకు సుందర స్వరూపాన్ని ఇచ్చాడు. అంతకంటే అందమైన ఆకృతిని గురించి మనిషి మేధ ఊహించనయినా లేదు. అంతేకాదు, వారికి వారి పరమార్థాలను తెలుసుకునే మార్గదర్శనం చేశాడు. ఆయనే నిజ ప్రభువు. కాబట్టి ఆయన్ని తిరస్కరించటమంటే విశ్వంలోని అతి పెద్ద వస్తువును త్రోసిపుచ్చటమే. ఇది హఠం, మంకుతనం తప్ప మరేమీ కాదు. ఇంకా చెప్పాలంటే, అదొక పచ్చి అబద్ధం. నిజప్రభువు మనిషికి లోకంలో అవసరమైన ప్రతిదీ ఇచ్చాడు. వాటిద్వారా లబ్ధి పొందే పద్ధతి కూడా నేర్పాడు. నిశ్చయంగా ఆ స్వామి ప్రతి కోవకు చెందిన వాటిని తగురీతిలో మలిచాడు. ప్రతి పెంటి–పోతుల కలయికకు, వాటి లైంగిక వాంఛల పరిపూర్తికి ప్రకృతిపరమైన ఏర్పాట్లు చేశాడు. వాటిమధ్య ప్రేమానురాగాలను సృజించాడు. ఆయా జీవరాసుల లైంగిక ఉద్రేకాలనుబట్టి, వాటి అవసరాలను బట్టి వాటి మధ్య సాంఘిక జీవనానికి, బాంధవ్యాలకు తగు రీతిలో ఏర్పాట్లు చేశాడు. శరీరంలోని ప్రతి అవయవాన్ని ఉపయోగకరమయిన విధంగా అమర్చాడు. ఇవన్నీ ఒక విషయానికి నిదర్శనంగా ఉన్నాయి – అదేమిటంటే వాటన్నింటి ప్రభువు అల్లాహ్‌యే. కనుక ఆయన మాత్రమే దాస్యానికి, ఆరాధనలకు అర్హుడు. వేరెవరూ దీనికి తగినవారు కారు.

وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ

వీటన్నింటి సృష్టికర్త ఒక్కడేనని కూడా ఈ వస్తువులన్నీ చాటి చెబుతున్నాయి.

అల్లాహ్ తన సృష్టితాల కొరకు – తన పోషకత్వంలోని విలక్షణమును నిరూపించటంలోని ప్రధాన ఉద్దేశం ఏమిటంటే, తద్వారా అద్వితీయుడైన అల్లాహ్ తన దాస్యం (ఆరాధన) తప్పనిసరి అని చెప్పదలిచాడు. దీన్నే తౌహీదె ఉలూహియత్ (దైవత్వంలో ఏకత్వం) అంటారు. ఒకవేళ ఎవరయినా తౌహీదె రుబూబియత్‌ను అంగీకరించి, తౌహీదె ఉలూహియత్‌ను అంగీకరించకపోతే లేదా దానిని సరైన రీతిలో పాటించకపోతే అలాంటి వ్యక్తి ముస్లింగాని, ఏకేశ్వరోపాసిగాని కాజాలడు. పైగా అతను తిరస్కారి అవుతాడు. దీని గురించి రానున్న ప్రకరణంలో చర్చించుకుందాం.

ఐదవ ప్రకరణం

తౌహీదె రుబూబియత్ - తౌహీదె ఉలూహియత్ పరస్పరం విడదీయరానివి

దీని భావం ఏమిటంటే అల్లాహ్‌ను సృష్టికర్తగా, ప్రభువుగా, పోషకునిగా, ప్రణాళికా రచయితగా, నిర్వహణకర్తగా అంగీకరించిన వ్యక్తి అన్ని రకాల ఆరాధనలకు అల్లాహ్ ఒక్కడే హక్కుదారుడన్న విషయాన్ని కూడా అంగీకరించి తీరాలి. ఇదే తౌహీదె ఉలూహియత్. ఎందుకంటే ఉలూహియతే ఆరాధనకు నామాంతరం. 'ఇలాహ్' అంటే దైవం అని అర్థం. కనుక కేవలం అల్లాహ్‌నే మొరపెట్టుకోవాలి. ఆయన్నే అభ్యర్థించుకోవాలి. ఆయనపైనే భరోసా చేయాలి. ఆయన్నే నమ్ముకోవాలి. ఆరాధనలు, ఉపాసనలు ఆయనకే ప్రత్యేకించుకోవాలి. ఆయన పేరునే మొక్కుకోవాలి. అన్ని రకాల ఆరాధనలు ఆయన కోసరమే నెరవేర్చాలి. ఆ విధంగా తౌహీదె రుబూబియత్ తౌహీదె ఉలూహియత్ అనివార్యతకు ప్రబల తార్కాణం. అందుకే అల్లాహ్ తౌహీదె ఉలూహియత్ (దైవత్వంలో ఏకత్వం) ను తిరస్కరించే వారిని, వారు తౌహీదె రుబూబియత్‌ను అంగీకరించిన సంగతి పదే పదే పునరావృతం చేస్తూ ప్రశ్నించాడు. ఉదాహరణకు : ఒకచోట అల్లాహ్ ఇలా ప్రశ్నిస్తున్నాడు–

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ☆ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة:٢١،٢٢)

"ప్రజలారా! మిమ్మల్నీ, మీకు పూర్వం వారినీ సృష్టించిన మీ ప్రభువునే ఆరాధించండి – తద్వారానే మీరు (పాపాల నుండి) సురక్షితంగా ఉంటారు. ఆయనే మీ కోసం భూమిని పాన్పుగానూ, ఆకాశాన్ని కప్పుగానూ చేశాడు. ఆకాశం నుండి వర్షాన్ని కురిపించి, తద్వారా పండ్లు ఫలాలను పండించి మీకు ఉపాధి నొసగాడు. ఇది తెలిసికూడా మీరు ఇతరులను అల్లాహ్‌కు భాగస్వాములుగా నిలబెట్టకండి."

(అల్ బఖర : 21, 22)

ఈ దివ్య సూక్తిలో అల్లాహ్ తౌహీదె ఉలూహియత్ గురించి, అంటే తనను ఆరాధించమని ఆజ్ఞాపించాడు. తౌహీదె రుబూబియత్ ద్వారా (తాను చేసిన మేళ్ళను జ్ఞాపకం చేసి) మరీ చెప్పాడు. అంటే పూర్వీకులను, తరువాయి వారిని సృష్టించటం, భూమ్యాకాశాల మధ్య ఉన్న వస్తువులను సృష్టించటం, గాలులను నియంత్రించటం, వర్షాలు కురిపించటం, మొక్కలను మొలకెత్తించటం, పండ్లు ఫలాలను పండించి దాసులకు జీవనోపాధిని సమకూర్చటం వంటి వాటన్నింటినీ ప్రస్తావించి తన పోషకత్వం ఎటువంటిదో విశదీకరించాడు. వారి జీవిక కోసం ఇన్ని ఏర్పాట్లు చేసిన అల్లాహ్ దైవత్వంలో

వేరొకరికి సహవర్తుల్ని కల్పించటం దాసులకు ఎంతమాత్రం శోభించదు. ఎవరెవరి గురించి వారికి తెలుసో, వారిలో ఏ ఒక్కరూ ఈ పనులు చేయలేరన్న విషయం వారికి తెలుసు. కనుక దైవత్వంలో ఏకత్వపు విషయాన్ని రుజువు చేయటానికి నిజ దైవం యొక్క నిర్వహణా సామర్థ్యాన్ని విశదీకరించి, దానిని నిదర్శనంగా చూపాలి. ఎందుకంటే మనిషి అన్నిటికన్నా ముందు సృష్టికి మూలాధారాన్ని, లాభనష్టాల సరోవరాన్ని పరికిస్తాడు. తరువాత తనకు చేరువ అయ్యే, తనను సంతోషపరిచే, తనతో సంబంధం ఏర్పరచుకునే సాధనాలపై దృష్టిని కేంద్రీకరిస్తాడు. కాబట్టి తౌహీదె రుబూబియత్ తౌహీదె ఉలూహియత్‌కు ద్వారం వంటిది. అందుకే అల్లాహ్ ముష్రిక్కుల మేధోమధనం కోసం ఈ పద్ధతినే అవలంబించాడు. ఈ పద్ధతి ద్వారానే విషయాన్ని విడమరచి చెప్పమని తన ప్రవక్తలను ఆదేశించాడు. ఈ విధంగా సెలవిస్తున్నాడు :

﴿قُل لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ☆ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ☆ قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ☆ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ☆ قُلْ مَن بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ☆ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ﴾ (المؤمنون:٨٤،٨٩)

“భూమి మరియు అందులో ఉన్న సమస్త వస్తువులు ఎవరివో మీకే గనక తెలిసి ఉంటే చెప్పండి?” అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారిని అడుగు. “సప్తాకాశాలకు, మహోన్నతమయిన (అర్ష్) పీఠానికి అధిపతి ఎవరు?” అని వారిని ప్రశ్నించు. ‘అల్లాహ్‌యే’ అని వారు జవాబిస్తారు. “మరలాంటప్పుడు మీరెందుకు భయపడరు?” అని వారిని అడుగు. “సమస్త విషయాల సార్వభౌమత్వం ఎవరి చేతుల్లో ఉందో, శరణు ఇచ్చేవాడెవడో, ఎవరికి వ్యతిరేకంగా ఏ శరణూ లభించదో – ఆయనెవరో మీకు తెలిసి ఉంటే చెప్పండి?” అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారిని అడుగు. ‘అల్లాహ్‌యే’ అని వారు చెబుతారు. “మరైతే మీరు ఎలా మోసపోతున్నారు?” అని వారిని అడుగు. (అల్ మోమినూన్ :84- 89)

అల్లాహ్ ఇంకా ఈ విధంగా సెలవిచ్చాడు :

﴿ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ﴾ (الأنعام:١٠٢)

“ఆయనే అల్లాహ్. మీ ప్రభువు. ఆయన తప్ప మరొకరెవరూ ఆరాధ్యులు కారు. సమస్త వస్తువులను సృష్టించినవాడు ఆయనే. కాబట్టి మీరు ఆయన్నే ఆరాధించండి.” (అల్ అన్ ఆమ్ : 102)

పై సూక్తిలో అల్లాహ్ సృష్టిప్రక్రియలో, నిర్వహణలో తన విలక్షణతను, వైయక్తికతను చాటిచెబుతూ ఆరాధనకు తనే అర్హుణ్ణి అని స్పష్టం చేశాడు. మరోవిధంగా చెప్పాలంటే

అల్లాహ్ సమస్త ప్రాణులను సృష్టించటంలోని ప్రధాన ఉద్దేశం దైవారాధనే! దైవత్వంలో ఏకత్వాన్ని నమ్మి నడుచుకోవటమే! అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు :

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاريات:٥٦)

“నేను జిన్నాతులను, మానవులను సృష్టించినది కేవలం నా దాస్యం (ఆరాధన) కొరకు తప్ప మరి దేనికొరకూ కాదు.”(అజ్జారియాత్- 56)

“నా దాస్యం కొరకు” అంటే భావం, వారు నన్నొక్కడినే ఆరాధనకు తగినవానిగా భావించాలి.

కేవలం దేవుని పోషకత్వాన్ని, నిర్వహణా సామర్థ్యాన్ని అంగీకరించినంత మాత్రాన మనిషి ఏకేశ్వరోపాసి కాజాలడు. అతను తౌహీదె ఉలూహియత్ (దైవత్వంలో ఏకత్వాన్ని) కూడా ఒప్పుకుని, తదనుగుణంగా మసలుకున్నప్పుడే అతని ఏకేశ్వరోపాసనకు సార్థకత చేకూరుతుంది. ఎందుకంటే దేవుని పాలనా దక్షతను, పనితనాన్ని బహుదైవారాధకులు కూడా అంగీకరిస్తారు. వేనోళ్ళా కొనియాడతారు. కాని ఈ ఒప్పుకోలు, ఈ ప్రశంసలు వారిని ఇస్లాం పరిధిలో చేర్చలేదు. అలాంటి వారితో అంతిమ దైవప్రవక్త (ﷺ) పోరాటం చేయవలసి వచ్చింది. మరి చూడబోతే అల్లాహ్‌యే ఉపాధి ప్రదాత అని, జీవన్మరణాల ప్రదాత అని అరబ్బు ముష్రికులు అంగీకరించేవారు. అల్లాహ్ సెలవిచ్చినట్లు–

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ (الزخرف:٨٧)

“మిమ్మల్ని పుట్టించినదెవరు?” అని నీవు గనక వారిని అడిగితే ‘అల్లాహ్’ అని వారు తప్పకుండా అంటారు. (అజ్ జుఖ్రుఫ్ : 87)

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ (الزخرف:٩)

“భూమ్యాకాశాలను సృష్టించినదెవరు?” అని నీవు గనక వారిని ప్రశ్నిస్తే, ‘సర్వశక్తుడు, సర్వజ్ఞాని అయినవాడే (అల్లాహ్‌యే)’ అని వారు తప్పక సమాధానమిస్తారు. (అజ్ జుఖ్రుఫ్ : 9)

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَن يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ﴾ (يونس:٣١)

“ఆకాశం నుండి, భూమి నుండి మీకు ఉపాధిని సమకూర్చేవాడెవడు? చెవులపై, కళ్ళపై పూర్తి అధికారం కలవాడెవరు? ప్రాణమున్న దానిని ప్రాణము లేని దాని నుండి, ప్రాణములేని దానిని ప్రాణమున్న దాని నుండీ వెలికి తీసేవాడెవడు? సమస్త కార్యాల నిర్వహణ కర్త ఎవరు?” అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారిని అడుగు. ‘అల్లాహ్‌యే’ అని వారు తప్పకుండా చెబుతారు. (యూనుస్ : 31)

https://teluguislam.net

ఈ అంశానికి సంబంధించిన సూక్తులు దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌లో ఇంకా ఎన్నో ఉన్నాయి. కనుక ఎవరయినా కేవలం అల్లాహ్ ఉనికిని అంగీకరిస్తే లేదా అల్లాహ్‌ను సృష్టికర్తగా, అధికారిగా ఒప్పుకుని అంతటితో సరిపెట్టుకుంటే అతనికి తౌహీద్ (దేవుని ఏకత్వం) యొక్క వాస్తవికత అర్థం కాలేదని అనుకోవాలి. దైవప్రవక్తలు దేని వైపునకు పిలుపు ఇచ్చారో, దానిని అతను గ్రహించలేదన్నమాట! అతను అవశ్యమైన దానిని వదలి అనుబంధమైన దానిని మాత్రమే ఆశ్రయించాడు. సూచించిన వానిని వదిలేసి సూచనతోనే సరిపెట్టుకున్నాడు.

దైవత్వంలోని విశిష్ఠత ఏమిటంటే అన్ని రకాల ఆరాధనలు, ఉపాసనలు కేవలం నిజ దైవానికే ప్రత్యేకించబడాలి. ఉదాహరణకు – భక్తిశ్రద్ధలు, అశక్తత, అణకువ, ప్రార్థన (దుఆ) ఆశ, రుజువర్తన, భరోసా (నమ్మకం, భారం మోపటం), ప్రేమ, దీనావస్థ, నిస్పహాయస్థితి మొదలగు వాటన్నింటిని షరీయతుపరంగానూ, హేతువుపరంగానూ, స్వాభావికంగానూ ఒక్కడైన అల్లాహ్‌కే తప్పనిసరిగా ప్రత్యేకం చేసుకోవాలి. ఈ ఆరాధనలు దైవేతరుల కొరకు నిషిద్ధమని నిర్ధారించుకోవాలి.